

χρή. Δεν είνε συνηθισμένη να βγαίνη έξω...

— Κατ' δὲν κάμνει θελήματα; ήρωτησεν ή Λουΐζα μετά τρόπου δλίγον τι ἐπιθετικοῦ.

— Ναι, μὰ όχι γύκτα.

— Αλ', θὰ συνηθίσῃ. Κύτταξε μητέρα, τὴν κακομαθαίνεις. Συλλογίσου ὅτι αὐτὸ τὸ παιδί δὲν ἔχει τίποτε. Κατ' ἄν σε στερηθῆ, θὰ καταντήσῃ νὰ φωμοζητήσῃ. Πρέπει νὰ συνηθίσῃ νὰ ὑπηρετῇ.

Παράξενος σοφία ἐν τῷ στόματι γεάνιδος ἐτῶν δεκατετεσάρων! Κατ' γὰρ μὲν ἡ κυρία Φαβροῦ πολλάκις ἐνδομύχως ἐπρέσθευε τὰς αὐτὰς ἀρχὰς, ἀλλ' ὅμως ἀκούσασα αὐτὰς ἐκ τοῦ στόματος τῆς Λουΐζης, ἐπειράχθη ὀλίγον· ἀλλ' οὐδὲν εἰπούσα ἔλαβε τὸ πλέξιμόν της, ἐν φῇ Λουΐζα κατεγίνετο θωπεύουσα τὴν ράχιν τοῦ ὑπνηλοῦ εὐτραφοῦς γάτου, ἀναμένουσα τὰ κάστανα ἔτινα ὅμως δὲν ἥρχοντο.

('Ακολουθεῖ').

Η ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Δ'.

ΤΟ ΑΜΑΛΙΕΙΟΝ ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟΝ

[Συνέχεια καὶ τέλος ἵδε προηγ. φύλλον]

Ἐκτὸς τοῦ κυρίως καταστήματος καὶ τοῦ παραχειμένου νεοδμήτου παραρτήματος, ἐν φ., ὡς ἐλέγχη, ἔστινται καὶ διδάσκονται τὰ κοράσια, ἐντὸς τοῦ περιόδου ὑπάρχουσι καὶ δύο ἔτερα αὐθύπαρκτα καὶ μεμονωμένα οἰκοδομήματα συμπληροῦνται, ἐν τῇ ἴδιαιτερᾳ αὐτῶν ἀποστολῇ, τὴν ἐνότητα καὶ ἀρμογίαν τῆς ὅλης ὑπηρεσίας· τὰ οἰκοδομήματα ταῦτα εἰσὶ τὸ νοσοκομεῖον καὶ ἡ ἐκδηλησία. Τὸ νοσοκομεῖον μὴ ἐγερθὲν εἰδικῶς ὡς τοιοῦτον, ἀλλὰ προχείρως ἀπὸ συνήθους οἰκίας μετασκευασθέν, δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ἀξιώσεις ὡς κτίριον· ἡ νοσηλεία ὅμως τελεῖται ἀπαραμίλλως. "Ενεκα τῆς ἐφαρμοσθείσης ἀπό τίνος χρόνου ὑγιεινῆς καὶ τῆς χρήσεως τῶν ἀεροφόρων τὸ νοσοκομεῖον ἀργεῖ εύτυχῶς. Κατὰ τὰς ἐλαφροτέρας ὅμως οἵας δήποτε ἀσθενείας ἐνδείξεις ἡ ἀδιαθετοῦσα εἰσάγεται ἐντὸς εὐρείας καὶ ἐπαρκῶς ἀεριζομένης καὶ φωτιζομένης αἴθουσῆς τοῦ νοσοκομείου, ἐκ τῶν τριῶν ἡ τεσσάρων ἔξι ὡν ἀπαρτίζονται οἱ δύο τοῦ κτίριου δρόφοι· ὁ ἰατρὸς καλεῖται παραχρῆμα, ἐὰν συνέπεσεν ἡ ἀσθενής νὰ μῇ ἡσθάνθη τὴν ἀνάγκην τῆς ἐπικουρίας του κατὰ τὰς ὥρας καθ' ἄς ὁ ἰατρὸς ἐπετέλεσε τὴν τακτικὴν ἐπίσκεψίν του. Νοσοκόμος ἐνοῦσα πρὸς τὴν πείρα τῆς τέχνης τῆς ἀγαθότητα χαρακτῆρος καὶ δύναμιν κράσεως ἀγρυπνεῖ ἀδιαλείπτως ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς πασχούσης ὑποδοθουμένη κατὰ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῆς ὑπὸ βοηθῶν ἔξι ἵσου ἡσκημένων καὶ κορασίων ἐφαπτομένων τῆς νοσηλείας

πρὸς πορισμὸν τῶν στοιχειωδῶν τῆς περιποίησεως γνώσεων. "Ἡ τε νοσοκόμος καὶ αἱ βοηθοὶ μένουσιν ἐντὸς τοῦ καταστήματος ἀποτελοῦσαι κανονικὸν ἀριθμὸν τοῦ τακτικοῦ προσωπικοῦ. Παρὰ τὴν κλίγην τῆς πασχούσης ἀναπτύσσεται ἀληθῆς ἄμιλλα στόργης καὶ μερίμνης αὐτόχρημα μητρικῆς· ὁ ἰατρὸς ἐπιδαψιλεύει τῆς θείας τέχνης του τὴν συνδρομήν, τὸ προσωπικὸν ἀναπτύσσει αὐστηροτάτην περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὄδηγιῶν ἀκρίβειαν, ἡ διεύθυνσις ἀγρυπνεῖ, αἱ δὲ ἀπαρτίζουσαι τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τοῦ καταστήματος κυρίαι εὑαρεστοῦνται νὰ παρακολουθῶσι μετ' ἄκρου ἐνδιαφέροντος τὴν ἐκτύλιξιν καὶ τῆς ἀπλουστάτης τῶν νόσων τῆς κόρης. 'Εντὸς αἰθούσης τοῦ νοσοκομείου εὑρηται πρόχειρον φαρμακείον συνεσκευασμένον ἐντὸς θήκης ὑελοσκεποῦς καὶ περιλαμβάνον τὸ ἀναγκαιότερα τῶν φαρμάκων καὶ τὰ προχειρότερα τῶν χειρουργικῶν ἐργαλείων. Εύτυχῶς ἡ ἀρίστη δίαιτα, ὁ τακτικῶτατος βίος, ἡ καθημαρτάτη ἀτμοσφαῖρα ἐν ἡ ἀδιαλείπτως διατρίβουσι τὰ κοράσια, ἀπεσκοράκισαν πᾶν εἶδος νοσήματος ἐνδημικοῦ ἢ ἄλλου καὶ κατέστρεψαν πᾶσαν, δισφ καὶ μικράν, ἐστίαν μολύσματος καὶ κηχεῖσις, ἥδη δὲ τὸ νοσοκομεῖον ὑφίσταται βεβαίως, ἀλλ' ἄνευ ἀσθεγῶν. 'Επιδημία λυμανθεῖσα τὸ κατάστημα ἐν χρόνοις παραχρημένοις ὑπῆρξεν ἡ ὄφθαλμία· κατὰ τῆς μάστιγος ἀντεπεξῆλθεν εὐδοκίμως καὶ ἐπιμόνως ἡ ἐπιστήμη οὐ μὴν ἀλλ καὶ ἡ χρηματικὴ δαπάνη ἀφειδῶς παρασχεθεῖσα ἐκ τοῦ ταμείου τοῦ ἀσύλου· ἀπὸ τοῦ 1875 ἔχρι τοῦ παρελθόντος ἔτους τὸ ταμεῖον τοῦ καταστήματος κατέβαλε πλέον τῶν 12,000 δραχμῶν εἰς ἔξοδα καὶ προνοητικὰ μέσα πρὸς ἀποσόβησιν τῆς ὄφθαλμίας ἥτις καὶ ἐξέλιπε τελείως ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους, μεγάλως συνεργήσαντος πρὸς τοῦτο τοῦ ὄφθαλμολόγου κ. Γαλβάνη εὐαρεστηθέντος ν' ἀναλάβῃ γενναιοφόροντας πάνω τὰς χειρουργικὰς καὶ ὄφθαλμολογικὰς ἐργασίας τοῦ Αμαλιείου· ἥδη πληρεστάτη καὶ ἀπόλυτος ὑγιεία ἐπικρατεῖ ἐν τῷ καταστήματι. Μεταξὺ τοῦ νοσοκομείου καὶ τοῦ νεοδμήτου παραρτήματος, ὅπισθεν δὲ τοῦ κεντρικοῦ καὶ κυρίου καταστήματος, ἐγίρεται ἡ ἐκκλησία τιμωμένη ἐπ' ὄνδρατι τῶν Ταξιαρχῶν. Οἰκοδομηθεῖσα μικρὰ τὸ κατ' ἀρχὰς ἡγρύνθη ἔξι ἀνάγκης τελευτίων, ἐπαρκοῦσα ἥδη πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν θρησκευτικῶν τῶν κορασίων καθηκόντων. Καὶ ἔκωτερικῶς καὶ ἐσωτερικῶς ἡ ἐκκλησία εἰνε ἀπλουστάτη ἄνευ στοῶν καὶ νάρθηκος. Τὰ κοράσια ἐκκλησιάζονται τακτικῶς ἀνὰ πᾶσαν Κυριακὴν καὶ ἄλλην ἐπίσημον τῆς Ἐκκλησίας ἡμέραν, τελοῦσι δὲ ἀκριβῶς τὰς τεταγμένας τῆς μεγάλης ἑδρομάδος νυκτερινὰς ἀκολουθίας. 'Αφοῦ δὲ τῷ ὄφαντοφείῳ εἰσόδος οὐδενὶ ἐπιτρέπεται ἀπολύτως, νοεῖται ὅτι καὶ αἱ ἀκολουθίαι εἰσὶν ἀπροσπέλαστοι τοῖς ἔξωθεν, ἐκτὸς βεβαίως τῶν κυριῶν τῶν τιμωσῶν διὰ τῆς προστασίας τῶν τὸ κατάστημα

καὶ οὐτινος δήποτε ἄλλου στενότατα ἐφαπτομένου πρὸς αὐτό. Τὰ ἡδυφωνότερα τῶν κορασίων, δέκα συνήθως τὸν ἀριθμόν, ψάλλουσιν ἐν χορῷ ἀπὸ μικρᾶς πρὸς τὰ δεῖξια ἔξεδρας, ὀλόκληρον τὴν συνήθη ἀκολουθίαν. Εἶναι τὸ μόνον ἔχον τῆς φωνητικῆς μουσικῆς, ὅπερ ἀπαγνά τις ἐν τῷ καταστήματι, τῆς ὁργανικῆς ἐλλειπούσης τελείως. Τὴν διδασκαλίαν αὐτῆς ἀνέλαβε μετὰ πλείστης φιλοφροσύνης καὶ εὐγενοῦς ἀφιλοκερδείας ἡ ἔγκριτος μουσουργὸς κυρία Πανᾶ πρὸς ἣν δέον νὰ ὁμολογηθῶσι γάριτες διὰ τὴν θαυμασίαν τῶν μαθητριῶν τῆς ἐπίδοσιν. Ήντυχησα ν' ἀκροασθῶ μέρους τῆς μουσικῆς ταύτης: τηροῦσα ἀκέραιον τὸν σοβαρὸν καὶ μεγαλοπρεπὴν ἐκκλησιαστικὸν ύρθμὸν εἶναι ἀφ' ἑτέρου ἡδονάτη· οἱ εὐστόχως συγδυασμένοι ἦγοι περιδογούμενοι ἐντὸς τοῦ κενοῦ τῆς Ἐκκλησίας διεγέρουσι τὴν εὐσέβειαν τῆς ψυχῆς, ὑψοῦντες τὸ πνεῦμα ὑπερθεν τῶν γηίνων, καὶ κατὰ στιγμὰς λύοντες εἰς ἀθρόυσα καὶ παραμυθητικὰ δάκρυα τὸν ἀκροώμενον. Εἶναι ἡ ἔξατμισις τῶν ἐσωτερικῶν πόνων τοῦ ἀνθρώπου τὰ οὔτω προκαλούμενα δάκρυα· ἡ ὑψηλὴ καὶ φιλοσοφικὴ τῶν ἐκκλησιαστικῶν στίχων ἔννοια ἔκαιρεται ἐνδυομένη τῆς μουσικῆς τὴν αἰθέριον χλαμύδα· ἡ γυναικεία ἄλλως φωνὴ ἀρμοζομένη εἰς εὐσέβεις ἥχους ἔχει τι τὸ ἀκατανόήτως γοητευτικόν, ὅπερ συναπτόμενον πρὸς τὸ βαθὺ αἴσθημα τὸ ἐκ τῆς ἱεροπραξίας βλαστάνον ἐν ἡμῖν μετεωρίζει τὴν διάνοιαν εἰς σφαίρας φωτεινοτέρας, καὶ ὅπου ἵσως ὁ κλῆρος τοῦ ὄντος δὲν εἶναι ἡ ὀδύνη... Δησμονεῖ τις τότε τὸν ἀνθρώπον ὅπως ἐνατενίσῃ πρὸς τὸν Θεόν, καὶ ἐνῷ οἱ θρησκευτικοὶ φύσιγγοι ἔξεπιγευσαν χαλαρῶς καὶ ἀρμονικῶς εἰς τὸ κενὸν τοῦ γαοῦ ὁ προσευχόμενος νομίζει ὅτι ἀκούει εἰσέτι· ὅτε δὲ καὶ ὁ ἐσχατος ἥχος ἀποσθεθεὶς ἐντελῶς λύει τὴν μεταρπίσιν, κατέρχεται τότε ἀπὸ τῶν ἵπερνεφέλων κόσμων ἔνθα λεληθότως τὸν εἰχε μεταφέρει ἡ θρησκευτικὴ μουσικὴ· διατί νὰ κατέληθῃ;...

Μετὰ τῆς ἐκκλησίας περατούται ἡ ταχεῖα ἐπιθεώρησις τῶν ἐντὸς τοῦ περιβόλου τοῦ Ἀμαλιείου ἔξαρτημάτων καὶ συμπληρωμάτων τοῦ διούλου. Προκειμένου περὶ τῆς περιουσίας τοῦ καταστήματος καὶ τῶν τακτικῶν αὐτοῦ ἐσόδων καὶ ἔξοδών, παρατηροῦμεν ὅτι ἡ λεπτομερής καὶ εὐχερής ἄλλως ἀναγραφὴ παντὸς κονδύλου ἵσως διαφέγει τὸ ἄκμετον ἐνδιαφέρον τοῦ ἀναγνώστου, ἐφ' ὃ καὶ παρατηρέχομεν τὴν λογιστικὴν ἀκριβολογίαν. Ἀπλῶς σημειοῦμεν ὅτι ἡ χρηματικὴ τοῦ καταστήματος περιουσία, ἀποτελουμένη ἐκ μετοχῶν τῶν παρ' ἡμῖν Τραπεζῶν καὶ ἔξαιρέτως τῆς Ἐθνικῆς, συνεποσοῦτο κατὰ τὴν τρέχουσαν ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ τιμὴν τὴν 31 Ὁκτωβρίου 1883 εἰς δραχμὰς 1,375,258, ἐξ ὧν 1,144,800 ἀντιπροσωπεύουσι μετοχαὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς. Ἡ ἀκίνητος περιουσία, πυρὴν τῆς ὅποιας εἶναι τὸ κυρίως κατάστημα μετὰ τῶν παραρτημάτων αὐτοῦ καὶ τῆς αὐλῆς, συμπο-

σοῦται, κατὰ τοὺς μετριωτέρους ὑπολογισμούς, εἰς δραχμὰς 710,000, αἵτιγες προστιθέμεναι εἰς τὴν χρηματικὴν τοῦ ὄρφανοτροφείου περιουσίαν ἀπαρτίζουσι τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 2,085,258. Ἐμνησθη ἀνωτέρω καὶ ἴδιου τινὸς ταμείου, ἀνεξαρτήτου ὅλως ἀπὸ τοῦ γενικοῦ τοῦ καταστήματος καὶ ἴδιου ὑπηρετοῦντος σκοπόν: τοῦ ταμείου τῶν ἐργοχείρων τῶν ὄρφανῶν. Δὲν δύναμαι νὰ παραστήσω πιστότερον καὶ ἐκφραστικώτερον τὴν ὑπηρεσίαν ἣν προσφέρει εἰς τὴν ἴδεαν τῆς σκοπίμου βοηθείας τὸ ταμεῖον τοῦτο, ἡ ἀντιγράφων ἐπὶ λέξει τὰς φράσεις δις ὁ ἀείμνηστος Θ. Ζαΐμης, διύτερος τὴν τάξιν ἔφορος τοῦ ὄρφανοτροφείου, ἐπανέλαβε καὶ ἔγραψε πολλάκις, τὸν λόγον ποιούμενος περὶ τοῦ εἰδικοῦ ταμείου τῶν ὄρφανῶν. «Οἱ εἰδικῶς προσφέροντες», εἶπε καὶ ἔγραψεν ὁ διακεκριμένος ἔκεīνος ἀνήρ «ὑπὲρ τοῦ ἴδιαιτέρου τούτου ταμείου τῶν ἐργοχείρων ποιοῦσιν ἀρίστην ἐκλογὴν καὶ μεγίστην προσφέρουσιν εὐεργεσίαν, διότι ταῦτα τὰ χρήματα συντελοῦσι πρὸς ἀποκατάστασιν ὄρφανῶν κορασίων, οὐδένα ἐχόντων πόρον». Κατὰ τὴν δημοσιευθεῖσαν κατάστασιν ἡ ὀλικὴ τοῦ εἰδικοῦ ταμείου τῶν ἐργοχείρων περιουσία συνεποσοῦτο κατὰ τὴν 31 Ὁκτωβρίου 1883 εἰς δραχμὰς 62,779, $\frac{9}{10}$, ἡ σφαλισμένας εἰς μετοχὰς τῶν παρ' ἡμῖν τραπεζῶν, τῆς Ἐθνικῆς κατὰ τὸ πλεῖστον. Πόροι τοῦ ταμείου, ἐκτὸς δωρεῶν ἀπρόσπτων, εἰσὶ τὰ εἰσδόματα τὰ ἐκ τῆς ἐκποιήσεως τῶν ἐργοχείρων τῶν κορασίων προερχόμενα, μέρος τῶν ὅποιων ἀνήκει εἰς τὴν ἐργασθεῖσαν τὸ ἐργόχειρον κόρην· τὸ ταμεῖον παρέχει χρηματικὰς ἐπικουρίας εἰς τὰ ἐκερχόμενα τοῦ ἀσύλου πρὸς ἀποκατάστασιν κοράσια, καὶ καθ' ὅσον τὸ κατάστημα δὲν ἔχει ἀνάγκην τῆς προσωπικῆς τῶν ἀποφοιτωσῶν ὑπηρεσίας, ὅτε ὑποχρεοῦνται αὐταὶ νὰ ὑπηρετήσωσιν ἐντὸς ἐπὶ μισθῷ πρὸς ὄφελος τοῦ καταστήματος ἐπὶ μίαν διετίαν· ἡ οὔτω παρεχομένη ἀμοιβὴ ἀνέρχεται εἰς 35 δραχμὰς μηνιαίων διδομένας συνήθως ἐν ὅλω εἰς τὸ τέλος τῆς διετίας.

Ἡ πρὸς γάμον ἔκδοσις κόρης ὄρφανῆς ἐκ τῶν ἀνατραφεῖσῶν εἰς τὸ κατάστημα, ὀσάκις ἐπείληθη, τελεῖται πάντοτε μετὰ λεπτομερῆ καὶ ἐπίμονον ἔρευναν περὶ τῆς ἡθικῆς καὶ ὑλικῆς καταστάσεως τοῦ αἰτοῦντος τὴν κόρην, περὶ τῶν προηγουμένων αὐτοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας του, τῆς ἐνεστώσης θέσεώς του, καὶ τῶν ἐγγύησεων ἃς τινας παρέχει. Ἄδυνατον εἶναι νὰ καταβληθῇ ὑπὸ πατρὸς μείζων προσοχὴ περὶ τὴν ἔρευναν τοῦ μέλλοντος γαμβροῦ του τῆς ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ καταστήματος καταβαλλομένης ὀσάκις ζητηθῆ ἡ χειρὶς κόρης τινός. Αἱ περιπτώσεις τοιούτων αἰτήσεων δὲν εἶναι σπάνιαι, ἐνῷ σπάνιαι εἶναι αἱ περιπτώσεις τῆς προθύμου ἀπόδοχῆς. Καὶ ὅταν ἐπὶ ἀποκατασταθῆ ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἡ ἀπόφοιτος τοῦ Ἀμαλιείου, ἡ πρόνοια τοῦ διοικητικοῦ τοῦ καταστήματος συμβουλίου οὐ παύεται ἐπεκτεινομένη

ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς γυναικὸς καὶ τῆς οἰκογενείας της· διαπυγθάνεται ὁ τρόπος τοῦ βίου αὐτῆς, τοῦ συζύγου της ἡ συμπεριφορά, ἡ ἐπίδοσις τῶν ἐπιχειρήσεών του, ὁ σχετικὸς τῆς προσγωγῆς του βαθμός· οὕτω καὶ ἔξελθοῦσα τοῦ καταστήματος ἡ ὄρφανὴ διατελεῖ, οὕτως εἰπεῖν, ὑπὸ τὴν ἀπαραίτηστον αὐτοῦ ἀσυλίαν, καὶ εὖ παθοῦσα ἐν τῷ καταστήματι, ἔξακολούθει προστατευομένη καὶ ἔκτος αὐτοῦ, ὑπὸ τὴν φιλόστοργον πρόνοιαν τῶν ἐφόρων καὶ τὴν ἄγρυπνον αὐτῶν προσοχὴν καὶ ἀντίληψιν.

Ἐν τῷ κανονισμῷ τοῦ καταστήματος ἀναγράφονται ἀμοιβαὶ ὑπὲρ τῶν εὐτάκτων καὶ ἐπιμελῶν, ποιγαὶ δὲ κατὰ τῶν δυστρόπων καὶ ἀμελῶν. Αἱ πρῶται συνοψίζονται, α') εἰς τὴν ἔκφρασιν τῆς εὐαρεστείας τῶν προϊσταμένων εἰς ἐπήκοον πάντων τῶν κορασίων, β') εἰς ἄλλας ἀμοιβάς ἀφεμένας εἰς τὴν κρίσιν τῆς διοικούσης ἐπιτροπῆς, γ') εἰς ἰδιαιτέραν χρηματικὴν ἀμοιβὴν κατὰ τὴν ἐκ τοῦ καταστήματος ἀναχώρησιν. Αἱ ποιναὶ ἐπιμετρῶνται ἀναλόγως τοῦ παραπτώματος· εἰσὶ δὲ α.) περιορισμὸς ἐντὸς ὥρισμένου δωματίου τοῦ καταστήματος. β') ἀπαγόρευσις τῆς συμμετοχῆς εἰς τὰ παιγνία κατὰ τὰς ὥρας τῆς ἀναπαύσεως, γ') ἀπομάκρυνσις ἀπὸ τῆς κοινῆς τραπέζης, δ') κράτησις ἐπὶ τινα χρόνον εἰς γνωίαν τινά, ε') στέρησις τοῦ ἔκτος τοῦ καταστήματος περιπάτου. Αἱ ποιναὶ ἐπιβάλλονται μετὰ πρώτην καὶ δευτέρην νοοθεσίαν καταλλήλως ἀπευθυνομένην καὶ σκοποῦσαν τὴν διέγερσιν τῆς φιλοτιμίας τῆς κόρης· διὰ πᾶσαν ἔκτακτον ποινήν ἢ ἄλλο τι μέτρον οὐχὶ ἐκ τῶν συνήθων δέον ἀναποδράστως νὰ ζητηθῇ καὶ ληφθῇ ἡ γνώμη τῆς διοικούσης ἐπιτροπῆς.

Βύτυχως ἡ εὐγενής τῶν κορασίων φύσις καταρρίπτει ὅσημέραι εἰς ἀγρηστίαν τὸν θεσμὸν τῆς ποινῆς. Ἐὰν πάρισταται ἀνάγκη τροποποιήσεως τεινος τοῦ καγονισμοῦ, ἡ τροποποίησις πάντως θ' ἀφορᾷ τὰς ἀμοιβάς· ὑπερβολὴ βεβαίως θὰ ἦτο ἐχει συνεθεύλευε τις τὴν κατάργησιν τῶν μέτρων τῆς ἐπανορθώσεως ἀτινα ἀναγράφεις ὁ ὄργανος μόρος δὲν εἶνε ὅμως ὑπερβολὴ ἡ βεβαίωσις ὅτι ἡ ἐφαρμογὴ αὐτῶν εἶνε σπανιωτάτη, ὑπὸ τὴν σώφρονα τοῦ καταστήματος διεύθυνσιν καὶ τὴν ὑπερτέραν ἐπιτήρησιν, ὑπὸ τὴν εὔστοχον καλλιέργειαν τοῦ ἀγαθοῦ αἰσθήματος ὅπερ κρύπτεται πάντοτε εἰς τὰ βάθη τῆς ἀνθρωπίνου καρδίας, καὶ ὅπερ ἐὰν πνήγεται ἐνίστε, τοῦτο ἀποδοτέον μᾶλλον εἰς τὴν βραδύτητα καὶ ἀδεξιότητα τῆς καλλιέργειας ἢ εἰς φύσιν διεστραμμένην Αἱ ἀπαλαὶ τῶν κορασίων καρδίαι πρωτίως διανοίγονται, ὑπὸ ἀδιάπτωτον παραίνεσιν καὶ γλυκύτητα, εἰς τὸν φόρο τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν συνείδησιν τοῦ καθήκοντος. Τοιοῦτος καλοῦ σεμνότητος διαμορφωθεὶς ἄπαξ διὰ τῆς διδασκαλίας, ἀνοίγει ἀκολούθως τὰ πέταλά του ἀποβαίνων βαθμιαίως ἄνθος μυροβόλον καὶ σεμνὸν εἰς ἀσφαλές στηριζόμενον ἔρεισμα. Θρησκευτικὴ

ἀνατροφὴ καὶ οἰκιακὴ διδασκαλία διέπλασαν ἥδη τὴν κόρην· αἱ κτηθεῖσαι ὀρχαὶ παραμένουσιν ἀσάλευτοι ἐφεξῆς, καὶ αὐτὸς δὲ ὁ ἀγριώτερος κονιωνικὸς τυφῶν ἀδύνατον εἶνε νὰ κάμψῃ καρδίαν ἔθισθεῖσαν εἰς τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀρετὴν. Αἱ ἐντυπώσεις καὶ τὰ μαθήματα τῆς παιδικῆς ἡλικίας συνοδεύουσιν ἡμᾶς ἄχρι τοῦ ἐσχάτου γήρατος διαμορφοῦντα συνήθως τὸ ἥθος ἡμῶν καὶ τὰς περαιτέρω κλίσεις. Ταύτας σκοπήσωμεν νὰ ὠθήσωμεν ἐπ' ἀγαθῷ, ἀνατρέφοντες νεαρόν πλάσμα, βέβαιοι ὅτι ἐπιτυγχάνοντες ἐν τούτῳ ἐξόφαντες ἀσάλευτα τὰ θεμέλια τῆς σχετικῆς εὐτυχίας καὶ καρτερίας ἐν τοῖς περισπασμοῖς τῆς ζωῆς. Τοῦτο σκοπεῖ καὶ τοῦτο ἐπιτυγχάνει ἡ εἰς τὰ ὄρφανὰ τοῦ Ἀμαλιείου διδομένη ἀνατροφή. Μορφώνει ἐνχρέτους κόρας, ἀποκόπτει ἡ μετριάζει πάντα ἐλάττωμα προκύψαν τυχὸν εἴτε ἐκ προγενεστέρας ἀμελοῦς ἀνατροφῆς εἴτε ἐκ φύσεως, κρατύνει καὶ ἀναπτύσσει πᾶσαν ἀγαθὴν κλίσιν. Ἐκάστη κόρη διδάσκεται εἰδικήν τινα τέχνην ἵσανην νὰ τῇ ἀσφαλίσῃ τὸ τιμίως ζῆν· τὰ κοράσια καταμανθάνουσιν ἐκτὸς τῶν ἄλλων καὶ συμπληρωματικῶς πᾶν διανάγεται εἰς τὴν ἐσωτερικήν τοῦ οἴκου ὑπηρεσίαν, καὶ ἐν γένει· πᾶν τὸ πρὸς τὴν οἰκιακὴν οἰκογένειαν συναφές. Ἀσχολοῦνται ἐκ περιτροπῆς εἰς τὸ μαγειρεῖον καὶ εἰς τὸ πλυντήριον, εἰς τὴν διασκευὴν καὶ καθαριότητα τῶν κοιτώνων, ἀποκτῶσιν ἐντελῶς πάσας τὰς ἀναγκαιούσας γνώσεις διὰ τὴν προϊσταμένην τοῦ οἴκου, καὶ ἐνῷ ἐμποιοῦσιν εὐλογον ἐντύπωσιν διὰ τῆς σεμνότητος αὐτῶν καὶ τοῦ καλλιεργημένου πνεύματος, ἐμποιοῦσιν οὐχ ἡττον δικαιοτέραν ἐντύπωσιν διὰ τὰς βασίμους πρακτικὰς γνώσεις τὰς ἀγαδεικυσούσας αὐτὰς πρότυπον ἀληθοῦς οἰκοκυρᾶς.

Τὸ ἀνώτερον προσωπικὸν τοῦ καταστήματος ἀποτελεῖται ἐκ μιᾶς διευθυντρίας δεδοκιμασμένης ἀξίας καὶ ἀρετῆς· δράττομαι τῆς εὐκαιρίας ταύτης ὅπως μνημόνευσα τῆς ἔξαιρέτου διευθυντρίας τοῦ Ἀμαλιείου κ. Εύανθίας Κόστου· μιᾶς βοηθοῦ συντρεχούσης τὴν διευθύντριαν, καὶ τῶν ἀναγκαιουσῶν διδασκαλιστῶν καὶ διδασκάλων. "Ερχεται εἴτα τὸ κατώτερον προσωπικόν, ὑπηρέται, μάγειροι, θυρωροὶ καὶ λοιποί. Ἡ διευθύντρια προϊσταται τοῦ ὅλου προσωπικοῦ, ἀγαφέρει εἰς τὴν διοικοῦσαν ἐπιτροπὴν περὶ πάντων τῶν ἀφορώντων εἰς τὸ κατάστημα, καὶ ἴδιᾳ περὶ τῶν ἀναγομένων εἰς τὴν τροφὴν τῶν κορασίων· ἀγρυπνεῖ εἰς τὰ καθημερινὰ ἔξοδα σκοποῦσα τὴν οἰκονομίαν ἀνευ γλισχρότητος, καὶ τηρεῖ τακτικὸν καὶ ἀκριβὴ λογαριασμὸν τῆς ληφθοδοσίας τοῦ καταστήματος. Ἡ βοηθὸς ἀναπληροῖ ἀποοῦσαν ἡ ἀσθενοῦσαν τὴν διευθύντριαν, ὑποβοηθεῖ δ' αὐτὴν παροῦσαν εἰς τὴν εὐρυθμοτέραν τῶν καθηκόντων τῆς ἐπιτέλεσιν· αἱ διδασκαλίστραι ἀναφέρουσι τακτικῶς εἰς τὴν διευθύντριαν, διδάσκουσι γωρὶς νὰ ἔχωσι τὸ δικαιώμα νὰ ἀλλοιώσωσιν οὐδὲ ἐλάχιστον τὴν μεθόδον τῆς διδασκαλίας, ἐπε-

θραυσθεύονται εύσυνειδήτως τὰς ἀμοιβάς, η̄ ἐπιβάλλουσι τὰς ποιγάς συμφώνως τῷ ὁργανισμῷ. Τὸ λοιπὸν προσωπικόν, η̄ ἀρχιγενοσοκόμος, οἱ κλητῆρες, οἱ ὑπηρέται καὶ λοιποὶ ὑπακούονται ἀπροφαστέστως τῇ διεύθυντρίᾳ ἀπαράβατος αὐτῶν ὑποχρέωσις εἶναι τὸ προσφέρεσθαι· ἡδέως πρὸς τὰ κοράστια.

Δύσκολον εἶναι νὰ πειλάθῃ τις ἐν τοῖς ὄρίοις ἀπλοῦ ἄρθρου, οἶον τὸ πηρόν, πᾶν δὲ τὸ ἔνδιαφέρει τὸ κατάστημα, η̄ συνδέεται πρὸς τὸν γενικὸν αὐτοῦ ὁργανισμόν. Τὴν ὑπερτάτην τοῦ Ἀμαλίειου διεύθυνσιν ἔχει τετραμελῆς ἐκ κυριῶν ἐπιτροπὴ ἐπικαλουμένη «Ἐπιτροπὴ διοικοῦσα τὸ ἐν Ἀθηναῖς Ἀμαλίειον ὁρφανοτροφεῖον κορασίων». Ἰσδιτιμος ἑκάστη τῶν κυρῶν εἶναι ὁ ἔφορος τοῦ ὁρφανοτροφείου ἀποτελῶν, μετὰ τῶν τεσσάρων κυριῶν, τὸ πενταμελὲς ὑπέρτατον τῆς διοικήσεως συμβούλιον. «Ο ἔφορος προστατεύει τὰ ποικίλα τοῦ καταστήματος συμφέροντα, ἀντιπροσωπεύει κατὰ τὰς ἔξωτερικὰς αὐτοῦ σχέσεις τὸ ἀσύλον, καθόλου δὲ εἰπεῖν ἀγρυπνεῖ ἐπὶ παντὸς σχετικούμενου πρὸς τὴν τύχην καὶ τὴν ἀποστολὴν τοῦ καταστήματος. Ἡ θέσις τοῦ ἔφορου ἐνεπιστεύθη πάντοτε εἰς ἔξαιρέτους ἄνδρας τῆς Ἐλληνικῆς κοινωνίας, μόνον δὲ ἡ μνεία τῶν δύναμάτων αὐτῶν ἀρκεῖ νὰ δῶσῃ ἔννοιαν τοῦ ὕψους ἐν φεύγοντις αὐτεταῖς ἡ τιμητικὴ αὐτὴ θέσις. Πρῶτος τοῦ ὁρφανοτροφείου ἔφορος κατέστη ὁ Γεώργιος Κοζάκης Τυπάλδος ὁ ἐμβριθῆς συγγραφεὺς τοῦ «Φιλοσοφικοῦ δοκιμίου» περὶ τῆς προόδου καὶ τῆς πτώσεως τῆς παλαιᾶς Ἑλλάδος», καὶ τῶν προλεγομένων εἰς τὰς Ἰνδικὰς μεταφράσεις τοῦ Γαλανοῦ· δεύτερος τὴν τάξιν, διαδεχθεὶς τὸν ἀποθανόντα Κοζάκην Τυπάλδον, ἥλθεν ὁ Θρασύδολος Ζαΐμης· ὃς ἐρρέθη ἀγωτέρω, αἱ εἰκόνες ἀμφιτρέων κοσμούσιν ἡδη τὴν αἴθουσαν τῶν ἐπισήμων τελετῶν τοῦ καταστήματος.

Παραλείπω τὰ περὶ τῶν μελῶν τοῦ Ἀμαλίειου, τοῦ τρόπου τῆς ἐκλογῆς, τῶν ἡθικῶν καὶ ὑλικῶν ὑποχρεώσεων, ὡς ἐπίσης καὶ τὰ χαρακτηριστικά δι’ ὧν διακρίνονται, ἀναλόγως τῆς χρηματικῆς εἰσφορᾶς, οἱ ἐγγραφόμενοι εἰς τὰς δέλτους τοῦ καταστήματος. «Περβάλλουσα λεπτολογία φαίνεται μοι ἐπίσης καὶ ἡ ἀναγραφὴ τοῦ τρόπου τῶν εἰδικῶν τῆς ἐπιτροπῆς συνεδριάσεων, τῆς ἀνάτριετίκυη ἀνανεώσεως αὐτῆς δὲ» ἐκλογῆς, καὶ οὐτινος δήποτε ἀλλού παραπλησίου. Τοιαῦται λεπτομέρειαι εὑρηνται ἀλλως ἐν ταῖς ἐπετηρίσι ταῖς τακτικῶς δημοσιευμέναις ὑπὸ τῆς Ἐφορίας τοῦ καταστήματος.

Ἀπὸ τῆς ἀρχικῆς τοῦ ὁρφανοτροφείου ἐγκαταστάσεως ἄχρι τῆς 16 Ιουνίου 1884 ἐνεγράφησαν ἐν τῷ μητρώῳ τοῦ καταστήματος ὡς εἰσελθόντα ἐν αὐτῷ κοράσια 538. Ο διλειδὸς ἀριθμὸς τῶν ἡδη εὑρισκομένων ἐντὸς τοῦ ἀσύλου ὁρφανῶν εἶναι 150. Ἐν τῷ ἀριθμῷ τούτῳ δέοντα περιληφθῶσι καὶ δέκα κοράσια ἀποτίνοντα

δίδακτρα. Εκτὸς τούτων ὑπάρχουν ἔτι 7 νεάνιδες θέσιν ἐπιμελητρίας κατέχουσαι μία τούτων ἐπιληροῦ χρέη βοηθοῦ, αἱ τέσσαρες εἶναι διδασκάλισσαι, αἱ δὲ λοιποὶ ἐφορεύουσαι, ὡς ἐρρέθη, τὴν ἱματιοθήκην καὶ ἀποθήκην. Πάσαι αἱ νεάνιδες αὗται εἰσὶν ἐκ τῶν τροφίμων τοῦ καταστήματος.

Τὸ Ἀμαλίειον ὁρφανοτροφεῖον ἀπέδωκεν ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτοῦ ἄχρι σήμερον εἰς τὴν κοινωνίαν 351 ὁρφανὰς ὡς ἄριστα καὶ σκοπίμως μορφωθεῖσας εἰς τὸν ἀριθμὸν τοῦτον δέοντα περιληφθῶσι καὶ αἱ νυμφευθεῖσαι διδασκάλισσαι, ἡ ἐπιμελήτριαι 9 τὸν ἀριθμόν, καὶ αἱ ἀπλατὸν ὁρφαναὶ συμποσούμεναι εἰς 13, ἐν δλω διδασκάλισσαι καὶ ὁρφαναὶ νυμφευθεῖσαι 22. Χρηματικὴ εὐλογὸς ἐπικοινία παρεσχέθη πᾶσι τοῖς κορασίοις, τῆς δαπάνης καταβληθεῖσης ὑπὸ τοῦ εἰδικοῦ τῶν ἐργοχείρων ταμείου.

Ἐκτὸς ὅμως τῶν ἔξειλθόγυτων εἰς τὴν κοινωνίαν κορασίων, καὶ ὡν δὲ ἀριθμὸς ὡς ἐσημειώθη εἶναι 351, ἔξηλθον τοῦ καταστήματος ἀπὸ τῆς πρώτης τῆς συστάσεως τοῦ ἡμέρας, ἡτοι τῆς 15 Ιουνίου 1885, ἄχρι σήμερον καὶ ἔτερα τριάκοντα ὁρφανά. Ποῦ ἀπῆλθον; . . . Εἰς τοὺς οὐρανούς. Ἀπεβίωσαν παρ’ ὅλας τὰς μερίμνας καὶ θυσίας εἰς ὃς ὑπεβλήθη ἡ ἐπιστήμη καὶ τὸ κατάστημα. Ἡ σιγμὴ τῆς κηδείας των ὑπῆρξεν ὁδύνηρά τὰ ὁρφανὰ ἐκύκλωσαν τὸ φέρετρον τῆς σεμνῆς παρθένου, ἐστόλισαν αὐτὴν τὸ ὑστατόν, τὴν ἐκάλυψαν δι’ ἀνθέων, καὶ ἀφοῦ ἐψαλλον εἰς τὴν ἐκκλησίαν τὴν νεκρώσιμον ἀκολουθίαν προέπιμψαν τὴν συάδελφόν των, τὴν ἀδελφήν μᾶλλον, ἄχρι τοῦ τάφου δόστις κατέπιε τὴν ὁρφανὴν κόρην. . . Ζώσα ἀνεῦρε μητέρα φιλόστορογον ἐν τῇ προνοίᾳ τοῦ καταστήματος· ἀποθανούσα κατέφυγεν εἰς τοὺς ἄλλους ἀλλης μητρός. . . τῆς γῆς. Τούλαχιστον συγαντώσα εἰς τὰς φαεινὰς ἐκείνας σφαίρας τὴν ἀληθῆ μητέρα της ἐπὶ τῆς γῆς θὰ ἡδύνατο νὰ τῇ εἴπῃ δὲ τὴν πικοίαν τῆς ὁρφανίας ἐμετρίασεν ἡ ἀγαθότης καὶ τὸ ἔλεος τῶν εὐσπλάγχνων καρδιῶν.

Εἰς τὰς κεῖταις τῆς διοικούσης τὸ ὁρφανοτροφεῖον ἐπιτροπῆς κεῖται τὸ πᾶν. Εάν δὲ Πρόνοια ἐφορεύῃ ἀράτως πᾶν ἀνθρώπινον, ἡ διοικοῦσα τὸ ἀσύλον ἐπιτροπὴ τῶν κυριῶν εἶναι ἡ ὄρατὴ αὐτοῦ πρόνοια, ἡ φιλαγάθως καὶ φιλοστόργως μεριμνῶσα ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς. Μ’ ὅλον τὸν κίνδυνον νὰ δυσαρεστήσω τὴν μετριοφροσύνην τοῦ πολυτέμου τοῦ καταστήματος Ἐφόρου ἀνταποδίδων κακῶς τὰς παρ’ αὐτοῦ μετ’ ἔξαιρέτου φιλοφροσύνης καὶ εὐγενείας παρασχεθεῖσας μοι πληροφορίας, ἀναγκάζομαι νὰ μημημονεύσω τοῦ ὄντος αὐτοῦ. Εν τούτῳ κεῖται μᾶλλον ἀσθενῆς ἐκδήλωσις προσωπικῆς χάριτος ὀφειλομένης εἰς τὴν ὑποχρεωτικὴν τοῦ κ. Ἐφόρου ὑπέρ τοῦ γραφούτος σπουδήν, ἡ συνήθης ἐπαιγνος οὐτινος εἶναι ἀγωτέρα πάσα ψυχὴ πράττουσα τὸ ἀγαθόν ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ δὲ ὁφέλειν νὰ τὸ πράττῃ. Τρίτος

τὴν τάξιν ἔφορος τοῦ Ἀμαλιείου, κατασταθεὶς μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἐγκρίτου πολιτικοῦ ἀνδρὸς, εἶνε σήμερον ὁ κύριος Γεώργιος Κοζάκης Γυπάλδος, υἱὸς τοῦ πρώτου τοῦ καταστήματος ἔφορου. Ἐν τῷ κ. Κοζάκῃ τὸ δεσμόν εὑρεν ἄξιον μιμητὴν τῶν πατρικῶν καὶ πεφωτισμένων φροντίδων, δι' ὃν οἱ διακεκριμένοι αὐτοῦ προκάτοχοι συνέτρεξαν τὸ κατάστημα καὶ προήγαγον τὴν δικαίαν αὐτοῦ φήμην. Μνημονεύων ἐπίσης τοῦ γραμματέως τοῦ ὄρφανοντροφέοντος κυρίου Δημητρίου Καρασπύρου ἐκπληρῶ ἔργον δικαιοσύνης· τὸ ὄνομα αὐτοῦ συγήντησα μετ' ἀδιαλείπτων ἐγκωμιῶν ἐν ταῖς ἑκάστεσι πάντων τῶν παρελθόντων ἐνιαυτῶν. Ὅταν δὲ ἀνήρ οὗτος ὁ Ζαΐμης ἐτίμα διὰ τῆς εὐμενοῦς αὐτοῦ μνείας τοὺς ὑπ' αὐτὸν ἐργαζομένους, ἡδύνατο τις νὰ ἦται βέβαιος διὰ οἱ εὐφήμιας μνημονεύμονοι ἥσαν κατὰ πάντα ἄξιοι τῆς τοιαύτης τιμῆς.

Δὲν γνωρίζω τῇ ἀληθείᾳ πῶς πρέπει νὰ δηλώσω, ὡς ἀπλοῦν μέλος τῆς κοινωνίας, τὴν εὐγνωμοσύνην ἥντις ἕκαστος ὀφείλει εἰς τοὺς μητρικοὺς ὑπὲρ τοῦ καταστήματος κύποις τῶν κυριῶν τῶν ἀποτελουστῶν τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τοῦ Ἀμαλιείου. Αἱ μεμαρτυρημέναι αὐτῶν ὑπηρεσίαι εἰσὶ βεβαίως ὑπέρτεραι πάστης χάριτος προσηκούστης αὐταῖς καὶ ὄμολογουμένης. Ἐνῷ φιθυρίζομεν μετ' εὐλαβοῦς τιμῆς τὰ ὄνόματα τῶν ἀπελθουσῶν ἐκ τοῦ κόσμου, ἡ μνήμη τῶν ὅποιών ὑπερβαίνει τὸν στενὸν τοῦ καταστήματος κύκλον, ἔχομεν διὰ τὰς ἀφιερωσάσας τὴν ἄνεσιν αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ φιλανθρώπου ἔργου λόγους βαθείας εὐχαριστήσεως καὶ τιμῆς. Ἄς ὄμολογηθῆ ἀνυποκρίτως διὰ τὴν κοινωνία ἡμῶν καὶ ἐν τῷ σταδίῳ τῆς εὐποιητικῆς ἔργασίας, αἱ γυναικεὶς ὑπερηκόντισσαι κατὰ πολὺ τοὺς ἀνδρας. Εἰδομεν τί κατώρθωσαν διὰ τοῦ «Ἀμαλιείου» καὶ τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ», οὐδὲ ἰδωμεν τί ἐπέτυχον διὰ τοῦ «Ἐργαστηρίου τῶν ἀπόρων γυναικῶν». Ἀλλ' διὰ τὴν βλέπομεν δὲν εἶνε καὶ τὸ μόνον ἀγαθὸν διὰ τὸν ὀφείλεται εἰς τὴν πρόνοιαν καὶ τὴν ἔργασίαν τῶν Ἀθίδων δεσποινῶν, τὰς εὐγενεῖς τῶν ὅποιών προθέσεις ἔνισχνει τὸ παράδειγμα καὶ ἡ ἐνθάρρυνσις τῆς Βασιλίσσης. Εὔτυχεις ἐκεῖνοι οἵτινες εὐνοήθεντες ὑπὸ τῆς μοίρας ἀπέκτησαν τὰ μέσα νὰ θεραπεύωσι τὰς εὐγενεῖς τῆς καρδίας των κλίσεις, ἀποδεκνύοντες οὕτω τὸ δίκαιον τῆς τοιαύτης εὐνοίας. Ἡ εὐδαιμονία ἥσας ἀπολαύουσιν διὰ παρέχεται αὐτοῖς ἡ εὐκατοίρια νὰ ὑποκατασταθῶτιν εἰς πρόνοιαν τοῦ Θεοῦ, εὐεργετούντες τοὺς δυστυχεῖς ὄμοιοὺς των, εἶνε βεβαίως ἔκτακτος προνομία ἐπιδαφιλευθεῖσα αὐτοῖς ὑπὸ τῆς τύχης τοιούτον ὑπέρτατον εὐτύχημα δὲν ἐδόθη εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, δισφ καὶ ἀν οὗτοι ἐγεννήθησαν ἄξιοι αὐτοῦ.

Εἰς τὰς αὐχμηρὰς ἔρήμους ἔθηκεν ἡ φύσις ἀπὸ ἀποστάσεως εἰς ἀπόστασιν δροσερὰς δάσεις. . . . «Ἡ πρόνοια τοῦ ἀνθρώπου σκοποῦσα νὰ παραμυθήσῃ τοὺς ὁδοιπόρους τῆς ζωῆς ἴδρυσεν ἐν τῷ βίῳ

δάσεις φιλανθρωπίας ἐν αἷς διψαλέοις καὶ κατάκοποις διαβάται, ὀφείλοντες νὰ βαδίσωσι τὸν πεπρωμένον δρόμον των, ἀνακουφίζουσι τὴν κόπωσίν των, δροσίζουσι τὰ φλέγοντα χείλη των, καὶ λησμονοῦντες πρόδηστην τὰ παρελθόντα δεινὰ ἀντλοῦσι νέας δυνάμεις διὰ τὰ ἐπερχόμενα . . . Τὸ Ἀμαλιείον ὄρφανοντροφέον εἶνε δάσις φιλανθρωπίας ἐν τῷ δρόμῳ τῆς ζωῆς. . . . «Οσφ δεινότεραι εἶνε αἱ συμφοραὶ αἱ μαστίζουσαι τὰ θύματα τῆς ὄρφαγίας τοσούτῳ λαμπροτέρα ἀναδεικνύεται ἡ θεία ἀποστολή, ἡν εὐρέως καὶ ἐπιτυχῶς ἐπιτελεῖ ἐν τῇ κοινωνίᾳ μας τὸ ἄριστον καὶ πρότυπον τοῦτο ἀσυλον, ὅπερ ἐθεμελίωσε καὶ ἐπιμελεῖται ἡ γυνὴ μαχομένη κατὰ τὴς βιωτικῆς κακοδαιμονίας ὑπὸ τὴν εὐγενή σημαίαν τοῦ «λάθε εὐεργετούσα.»

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΠΑΓΑΝΕΛΗΣ

ΣΠΟΥΔΑΣΤΟΥ ΠΕΡΙΗΓΗΣΕΙΣ

E'

(Συνέχεια τοῦ σελ. 450).

Κέρδη καὶ ζημίαι περιηγητῶν. — Νέα ἔκδοσις τοῦ ἐνυπίου τοῦ Λουκιανοῦ. — Ρῆνος καὶ Ζυρίχη. — Τήρησις ὑποσχέσεως καὶ ἀναχώρησις ἐκ Φραγκφούρτης. — Σιδηροδρομικοὶ ἄμαξαι διὰ τοὺς μὴ καπνίζοντας. — Ο συνοδὸς μου. — Κλασικοὶ ἀναμνήσεις. — Συντηρητικαὶ ἀρχαὶ καὶ ἀναστήματα Χοχενζόλερν. — Η ἡώς καθ' ὅδον πρὸς τὸ Basel. — Ο Ρήνος κρατεῖ τὸ λόγον του. — Ολίγαι σημειώσεις περὶ Basel. — Οἱ ἐλβετοὶ ἄξιωματικοί. — Δύω ἔγχροι ἀδελφῶμενοι εἰς ἓν στόμα. — Η τελωνειακή ἐπιθεώρησις. — Βίς ποσὸν εἶδος πτηνοῦ μεταβάλλονται μαγικῶς τα σιγάρα τῆς Αθήνας. — Καφὲς ἐν τῷ σταθμῷ. — Μέλι καὶ βούτυρον, διάκρισις καὶ ἀδιακρίσις. — Απὸ Basel εἰς Ζυρίχην. — Τὸ θρησκευτικὸν αἰσθηταῖς ἐλεθετικά. — Σήραγγες Αλπῶν καὶ τοπεῖα. — Αφιές εἰς Ζυρίχην καὶ ἀξιώσεις περὶ Αθηνᾶν. — Η κατάστασις τῶν ξενοδοχείων. — Αγῶνες περὶ θύσατος.

Ο προτιμῶν νὰ ταξιδεύῃ διὰ τῶν ἀμαξοστοιχῶν τῆς νυκτός, ἢν δὲν εἶνε ἐκ τῶν δυναμένων νὰ ἀπολαύσωσι τῶν ἀναπαύσεων, διὰ αἱ κλιναγωγοὶ ἄμαξαι (Wagons-lits) παρέχουσι τοῖς ταξιδεύοντας, δύναται οὕτω περίπου νὰ καταστρώσῃ τὴν μερίδα των κερδῶν καὶ ζημιῶν ἐν τῷ περιηγητικῷ του σημειωματαρίῳ:

ΚΕΡΔΗ

α) οἰκονομία τοῦ τιμήματος τῆς ἐν τῷ ξενοδοχείῳ διανυκτερεύσεως.

β') οἰκονομία χρόνου καὶ ἀποστάσεως, μὴ θυσιαζομένου καθ' ὅδον ἐπὶ ματαίῳ τοῦ διὰ περιηγητικούς σκοπούς ἀποκλειστικῶς χρησιμοποιητέου φωτὸς τῆς ημέρας.

ΖΗΜΙΑΙ

ά) κακουχία καὶ υπνου ἀνεπάρκεια.

β') στέρησις τῆς θέας τῶν τοποθεσιῶν, δι' ὃν διέρχεται ὁ σιδηροδρόμος.

Ο κατάλογος ἡνίαν εὐγλωττος ἀμφοτέρωθεν,